
[2022-29-RE](#)

Causa 2022-29-RE

(Grup Gurlek, SL c/ Albós Riba i d'altres)

Número de registre 220-2022. Recurs d'empara

Aute del 14 de juliol del 2022

BOPA núm. 90, del 27 de juliol del 2022

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 20 de juny del 2022, per la representació processal de la societat Grup Gurlek, SL, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 de juny del 2022 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2022-29-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 13 de juny del 2022;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Arguments de la societat recurrent

- La societat recurrent demana al Tribunal Constitucional que torni a examinar el seu recurs d'empara que va ser declarat inadmissible a tràmit mitjançant l'aute del 13 de juny proppassat.
- En primer lloc, lamenta que el Tribunal Constitucional no accepti quasi mai els recursos de súplica i declara, doncs, fer-se la idea aproximada del resultat del seu recurs.
- Seguidament, retreu a aquest Tribunal haver considerat que l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, que atorga al president del Tribunal de Batlles la responsabilitat de l'organització i del

funcionament de la Batllia, també li permet decidir la substitució de batlles que ja tenen atribuïdes una causa determinada.

- Li reprotxa igualment haver considerat que el principi d'inamovibilitat no estava menystingut per la designació d'una altra batlle que no estava prevista a l'inici i que la manca de motivació de la providència que adopta la substitució pot semblar que respon únicament a un caprici i/o interès purament personal de la batlle que se substitueix.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que reformi l'aute impugnada i que admeti a tràmit el seu recurs d'empara en relació amb la vulneració dels seus drets a un tribunal imparcial predeterminat per la llei i a un procés degut.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està essencialment condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada (veg. p. ex. entre d'altres, les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE, 2018-19-RE, 2019-60-RE, 2019-63-RE, 2019-69-RE, 2020-5-RE, 2020-6-RE, 2020-17-RE, 2020-40-RE, 2021-54-RE, 2021-56-RE, 2021-86-RE i 2022-14-RE).

2.2. En primer terme, cal recordar que el recurs d'empara hagués pogut ser desestimat únicament per motius de forma, ja que es va presentar contra la desestimació de l'incident de nul·litat respecte d'una providència del 22 d'abril del 2022 que designava la batlle de reforç pel coneixement de la causa, en la mesura en què aquesta decisió no és una decisió definitiva, sinó una decisió interlocutòria que la societat recurrent podia impugnar mitjançant les vies ordinàries.

2.3. També cal recordar que la societat recurrent va demanar la recusació de la batlle inicialment designada, demanda que va ser desestimada, i que abans del pronunciament de la decisió, el president del Tribunal de Batlles va designar la batlle de reforç per continuar amb el procediment.

2.4. De la lectura comparada del recurs d'empara i del recurs de súplica se'n desprèn que la representació processal de la part recurrent al·lega els mateixos elements jurídics anteriorment adduïts, és a dir, la vulneració del dret a un tribunal predeterminat per la llei i del principi de la inamovibilitat dels jutges.

2.5. Ara bé, el Tribunal Constitucional va donar resposta a aquestes dues qüestions en l'aute del 13 de juny passat, en què va considerar que la Batllia no havia aplicat de manera absurda o il·lògica l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, quan va decidir que aquest atorgava competència al president del Tribunal de Batlles respecte de les funcions que té el batlle de reforç, per tal de pal·liar les vacants dels jutges; i, que el principi d'inamovibilitat dels jutges, invocat per la societat recurrent, no entrava en joc en aquesta causa, ja que els batlles de reforç es nomenen seguint el procediment dels articles 66 i següents de la Llei qualificada de la Justícia, i gaudeixen del mateix estatus jurídic que el dels batlles de la carrera judicial, amb l'única distinció que supleixen provisionalment l'absència de batlles o reforcen una secció.

2.6. Per aquests motius, el Tribunal Constitucional va considerar que la Batllia no havia vulnerat el dret a la jurisdicció, ni el dret a un tribunal predeterminat per la llei, ni el principi d'inamovibilitat.

